

فلسطین یکی از عرصه‌های تقابل بلوک شرق و غرب شده بود. دولت اسرائیل با حمایت‌های مالی و تسلیحاتی آمریکا و کشورهای اروپایی وابسته به بلوک غرب تجهیز می‌شد و جبههٔ مقابل با سلاح‌های روسی می‌جنگید.

دولت مصر به رهبری جمال عبدالناصر، مظهر ناسیونالیسم عربی بود اما پس از مرگ او، انور سادات، رئیس‌جمهور وقت مصر با امضای قرارداد کمپ دیوید، اسرائیل را به رسمیت شناخت و این مسئله، موقعیت گروه‌های فلسطینی را تضعیف کرد.

انقلاب اسلامی ایران، الگوی نوینی در برابر امت اسلامی قرار داد و افق جدیدی را به‌روی جهان اسلام گشود. اهمیت این انقلاب فقط به این دلیل نبود که مهم‌ترین قدرت حامی اسرائیل در منطقه، یعنی شاه را ساقط کرده بود، بلکه در راهکاری بود که برای مبارزه با صهیونیسم ارائه می‌داد.

بخوانیم و بدانیم

طبقه‌بندی: خیلی محرمانه

تاریخ: ۴ ژانویه ۱۹۷۹ ۱۴ دی ۱۳۵۷

از: سفارت آمریکا، تل آویو به: وزارت خارجه، واشنگتن

درست مثل همه ما، اسرائیلی‌ها با حالت بهت‌زده و هراسناک سیر فروربختگی ایران به اعماق را نظاره کرده‌اند. آنها معتقدند رژیم ثابت قدم، وفادار، دوست و طرفدار غرب شاه، به‌صورت اصلاح‌ناپذیری از هم پاشیده شده و در انتظار جانشین پیش‌بینی شده‌اش می‌باشد. در برخی افراد این شبهه وجود دارد که دولت بعدی تهران به رهبری هر که باشد، به اکثر و اگر نه تمام جنبه‌های رابطه نزدیک و از روی دقت ایجاد شده بین ایران و اسرائیل، پایان می‌بخشد، از نظر برخی تحلیلگران اسرائیلی فقط یک کودتای نظامی به اسرائیل توانایی می‌دهد تا حداقل مقداری از روابط خود را با ایران نجات دهد.

ایران مهم‌ترین قدرت حامی اسرائیل در منطقه

برای اسرائیل یک رابطه نزدیک با ایران از کیفیتی عالی و بنیادی و همچنین اهمیتی سمبلیک برخوردار می‌باشد. همکاری نظامی و اطلاعاتی پر اهمیتی در خلال سالیان دراز بین دو کشور ایجاد شد. شرکت‌های اسرائیلی در پروژه‌های عمرانی و ساختمانی ایران شرکت داشته‌اند که با احتساب صادرات، سالانه ۳۰۰ میلیون دلار به دست آورده‌اند. از نظر سمبلیک، اسرائیلی‌ها به رابطه نزدیکشان با ایران مسلمان به‌عنوان نشانه‌ای دال بر اینکه کشور یهودی در خاورمیانه از نظر همه مطرود محسوب نمی‌شود، نگرسته‌اند. هر چند ایران روابط دیپلماتیک با اسرائیل برقرار ننمود ولی دفاتر رابط به‌عنوان هیئت‌های نمایندگی دیپلماتیک در همه امور عمل کردند، منتها به صورت بی‌نام.

(مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، اسناد لانه جاسوسی آمریکا، جلد ۷، صص ۲۵ و ۲۶)